

[Kinch-Jensen]

ningstiden. Der er faktisk mange forældre, specielt enlige forsørgere, der bliver berørt af, at åbningstiderne ikke er lange nok i dag-institutionerne.

Det, man har gjort med det alternative forslag fra København, er, at man henter 25 mill. kr. ind på en forøgelse af forældrebetalingen. Det er det, vi forstår at dette lovforslag skal lægge op til at man kan gøre. Selv om vi godt vil være med til at diskutere nogle af de ting, der ligger i forslaget, den ændring af lov om social bistand, der ligger heri, kan man ikke få VS til at sige, at vi er enige i, at der skal åbnes mulighed for, at man i stedet for at skære på personalenormeringerne skærer på udbygningstakten osv. og lader det gå ud over forældrene.

Det er rent faktisk det, man gør i f.eks. Københavns Kommune, hvor man vil øge forældrebetalingen ganske betydeligt, hvis dette går igennem, sådan at forældrene ved en husstandsindkomst på over 185.000 kr. vil få en stigning i vuggestuetaksterne på 32 pct. pr. år. Det synes vi er grove løjer, fordi en husstandsindkomst på 185.000 kr. svarer til to fuldtidsarbejdsløses indtægter. De skal altså bøde 32 pct.s forøgelse i forældrebetalingen for deres barn i vuggestue, 20 pct. for børnehave og 33 pct. for fritidshjem. Derfor synes vi, det er noget uheldigt, hvad dette forslag vil kunne bruges til.

Vi er opmærksom på, at det i forbindelse med finansloven blev diskuteret for nogle år siden, om man kunne indtægtsgraduere forældrebetalingen, sådan at forældre med en indtægt på over 200.000 kr. skulle betale noget mere. Det ville give en besparelse på 175 mill. kr.

Vi mener altså, at det forslag, som det har været set indtil nu i Københavns Kommune, og som det har været diskuteret i forbindelse med finansloven i sin tid, lægger op til nogle besparelser. Derfor mener vi ikke, at vi umiddelbart kan støtte det, uden at man på en eller anden måde får sikret, hvad det skal bruges til, og hvad der egentlig er baggrunden for forslaget.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi ligesom så mange andre her i Tinget går ind for højere fripladsgrænser og vil være med til at diskutere det, også en udvikling henimod gratis daginstitutioner. Det problem, der er tilbage, er et økonomisk problem for Københavns Kommune, som jeg mener man må

diskutere på en anden måde, end der ligger i forslaget her.

Jeg har et spørgsmål til forslagsstillerne, der går på bemærkningerne til forslaget. Der står:

»Ingen kommune må dog i forbindelse med tilskud til nedbringelse af forældrebetaling stille forældre ringere økonomisk, end hvad der i dag er gældende...«.

Er det 35 pct. reglen, der her tænkes på, for den er jo omfattet af stk. 1 i paragraffen, eller er man enig i, at med disse bemærkninger kan Københavns kommune f.eks. ikke gøre det, de har i tankerne, så en del forældre bliver stillet noget ringere økonomisk, hvis dette lovforslag går igennem? Det er nemlig ikke kun lavere eller højere indkomster eller mellemindkomster, der rammes, når man laver så store takststigninger, som der er tale om i Københavns Kommune.

Erik B. Smith (S):

Vores forslag styrker nærdemokratiet, og vores forslag er socialt velfalbalanceret. Det sikrer først og fremmest de grupper, som har relativt beskedne indkomster, og det koster ikke staten en krone.

Vi kunne selvfølgelig være faldet for fristelsen og bare have fremsat et forslag med faste takster, som så straks havde affødt den reaktion: ja, sådan er det jo; så længe man er i opposition, er man økonomisk uansvarlig – og alt, hvad regeringen i øvrigt plejer at sige til oppositionspartier. Det har vi ikke gjort. Vi har brugt nogle af argumenterne fra bemærkningerne til regeringens forslag om omlægning af refusioner til bloktilskud. Kommunerne har bedt om at få lov til selv at bestemme taksterne.

Det er helt klart, som ministeren siger, at der er mellemindkomstgrupper, der kommer i klemme. Man kan vist også roligt sige, at regeringens politik har bragt mange kommuner i klemme. Det, disse kommuner vil, er for det første at sikre, at mellemindkomstgrupperne stilles lidt bedre. For det andet betyder det, hvis ikke reglerne laves om, generelle forhøjelser selv for de allerlaveste indkomstgrupper, også nede i 40.000–135.000 kr.-indkomstklassen.

Det burde der selvfølgelig være rørende enighed om her i Folketinget. Der er bestemt også enighed om problemet. Derfor lyttede